

била противъ Есекса, скрила пръстена и молбата на Есекса; а кралицата, незнаяща за това, била раздразнена отъ неговото упорство и измѣна, и подписала смъртната му присжда. Но отпосле, едва преди смъртъта си, леди Нотингемъ се разкаяла, изповѣдала на кралицата своя грѣхъ и ѝ предала пръстена.

Следъ това тоя пръстенъ миналъ въ ржцетъ на кралъ Яковъ I, който пъкъ го подарилъ на храбрия морякъ Томасъ Уернеръ, обичанъ твърде много отъ краля; и отъ тогава пръстена се пази като семейна драгоценность въ рода на Уернеровци, у които станало обичай да го турятъ на ржката си въ деня на вѣнчавката.

2. Въ друго едно английско семейство Верней се пази пръстенъ, наследенъ отъ одного отъ Вернеевци, който билъ на военна служба при Карла I. Той си поржчалъ единъ боенъ пръстенъ на онова време, твърде широкъ, понеже се слагалъ върху бойната ржкавица. Следъ една битка Верней се изгубилъ; дълго време го търсили, докато най-после намѣрили само дѣсната му ржка, въ която стискалъ кралското знаме, което защищавалъ; на показалеца на ржката намѣрили и пръстена му, който и сега Вернеевци пазятъ като семейна светиня.

3. Преди 60 години единъ рибаръ на о. Ньюфаундлендъ уловилъ една треска и вжтре намѣрилъ пръстенъ съ букви П. Б. Рибарътъ прибралъ пръстена, но разказалъ на приятели за това; почнали да пишатъ и вестниците и скоро се научили за това и въ Англия. Тукъ именно се намѣрилъ и притежателя на пръстена. Въ края на краищата се създаде цѣла история за тоя пръстенъ. Въ 1861 г. близо до Ньюфаундлендъ се разбилъ парахода „Англосаксонъ“ и загинала една жена, по име Паулина Бернамъ. Презъ време на пжтува-